

Nimi: Virpi 'Pyry' Pahkinen

Syntymävuosi: 1966

Ammatti: koreografi, tanssija (yhden kirjan kirjoittanut kirjailija "Käärmeensyöjä", Atena kustannus 2009)

Nimi: Sanna Jääskeläinen

Syntymävuosi: 1966

Ammatti: tuottaja vuodesta 2012, toimittaja vuodesta 2003, koulutus KM, käsityönopettaja

Lehden perustiedot

Lehti tai lehdet, joiden tekoon osallistuit: Hiivalehmä

Roolisi lehdessä: päätoimittaja yhdessä Sanna Jääskeläisen kanssa

Minä vuosina teit lehteä tai lehtiä: 1981-82

Julkaistujen numeroiden määrä, painosmäärät ja ilmestymisajankohdat: ainakin 5

Asuinkunta lehteä tehdessä: Jyväskylä

Vanhempien ammatit tai yhteiskuntaluokka: Pyry: akateemiset taustat vanhemmilla: Isä Erkki Pahkinen tilastotieteen tohtori, äiti Tuula Pahkinen psykologian tohtori

Vanhempien ammatit tai yhteiskuntaluokka: Sanna: isä Lauri Jääskeläinen, FM, kemisti, ympäristönsuojelupäällikkö, äiti Kirsti Jääskeläinen, FM, sosiologi.

Lehti

A. Lehden teon aloittaminen

- 1. Miksi aloit tehdä lehteä? Oliko lehdelläsi esikuvia pienlehtien joukossa tai muualla? Olitko tehnyt aiemmin esimerkiksi koululehteä?** Ihan vain huviksemme, elävöittääksemme kouluympäristöä ja pitääksemme hauskaa lehden myötä rock-festivaaleilla
- 2. Millaisella porukalla teitte lehteä? Oliko porukan sisällä työnjakoa?** Olimme tasaveroiset päätoimittajat, tosin vain Sannalla on kuvittamisen lahja ja parempi käsiala.
- 3. Missä lehti kopioitiin? Oliko käytössä valokopio- vai offset-menetelmä?** Valokopio. Sannan isä oli Kankaan paperitehtaalla töissä ja saimme siten apua painamiseen.

B. Lehden muoto ja sisältö

- 4. Miten lehti taitettiin? Oliko sinulla aiempaa kokemusta taittamisesta?** Katso edellinen vastaus. Ei mitään aiempaa kokemusta, olimme tosi nuoria kun aloitimme hommat eli 14-vuotiaita. Ei varsinaisesti taitettu, sivut tehtiin suoraan, joka kirjoittamalla tai piirtämällä.
- 5. Millaisista aiheista kirjoitit lehteen tai lehtiin?** Mita vain päähän pälkähti, teimme huumoriversioita ns. tavallisten lehtien suosituista horoskooppi,- käsityö- ja psykologi-palstoista ja bändihaastatteluja. Annoimme myös ystävän/siviilipalvelusmiehen julkaista runonsa salanimellä Gabriel. Hanoi Rocks oli meille tärkeä yhtye, jonka keikoista kirjoitimme ahkerasti. Tärkein tyylilaji oli tosin huumori, välillä vähän pilkallinenkin.

6. Miten hyvin koit lehden heijastavan omaa persoonaasi?

Pyry: Se on ehkä se osa persoonasta, jota en ole pystynyt "viljelemään" tanssiuran aikana. Ja kun mietin näin taaksepäin, niin siinä ajassa oli jotain "kaikki ovet auki ja antaa tuulla mistä suunnasta vain" menoa.

Sanna: Minusta tuli sitten aikuisiällä toimittaja, vaikka kirjoittaminen oli vuosikautia tauolla. Kirjoittaminen ja piirtäminen ovat olleet minulle kuitenkin läheisimmät itseilmaisun muodot, joten luulen, että Hiivalehmä kuvasti hyvinkin persoonaani. Huumorintajuni on edelleen vähän outo, luulen. Jo lehden nimi kuvastaa ajattelumaailmaamme tuolloin, ehkä Pyry oli se hiiva, kun minä olen aina tykännyt tosi paljon lehmistä.

7. Jos kirjoitit kuin omaan lehteesi, mihin lehtiin? Miten muihin lehtiin kirjoittelu erosi oman lehden teosta?

Pyry: Muistan kirjoittaneeni vain kerran Keski-suomalaisen yleisönosastolle artikkelin "Tietokone aikamme tuhoava jumala".

Sanna: Kirjoitin ja piirsin lapsena hakerasti maakuntalehden lastensivulle, mutta yläasteella keskityin vain omaan julkaisuunne.

C. Pienlehtiyhteisö ja ympäröivä kulttuuri

8. Miten lehteä levitettiin? Millaisia ajatuksia sinulla oli levittämisen suhteen?

Koulussa ja rockfestivaaleilla. Saattaa olla että olimme pistäneet pienen mainoksen Soundiin ja lehden sai tilaamalla.

Sanna: Rumbassa taisi olla pienlehtipalsta, johon sai ilmaiseksi ilmoituksen. Sitä kautta tuli joitakin tilauksia muualta Suomesta ja lehtienvaihtoakin. Muistan kuinka olimme mielissämme, kun Anna McCoy (Andyn silloinen puoliso) tilasi lehtemme. Pääasiassa myimme lehteä koulussa, se meni kivasti kaupaksi.

9. Millaisia suhteita sinulla oli muihin pienlehtien tekijöihin? Millaiseksi koit pienlehtiyhteisön? Ei suurempia yhteyksiä muihin pienlehtien tekijöihin. Tietysti tuli itse luettua muiden lehtiä.

10. Millainen oli naisten asema pienlehtipiireissä? Meidän ei tarvinnut edes ajatella koko kysymystä. Me olimme "villit ja vapaat" tekemään mitä lystimme.

11. Miten tutustuit punkkiin ja miten punk vaikutti lehteen?

Kuuntelimme paljon punkmusiikkia mutta emme olleet suoranaisesti punkpoliittisia lehden suhteen. Hanoi Rocks jollakin tavalla säväytti suomalaista musiikkielämää meidän kohdallamme ja kun kerran olimme "lehden toimittajia" niin oli hyvä syy päästä haastattelemaan.

12. Oliko punk vain musiikkia ja musiikki vain punkkia? Punk oli myös vaatetusta.

Kiitos lehden tuottaman pienen rahamäärän ostimme tekonahkakangasta ja ompelimme itselleme punkahtavat housut, Sanna punaiset ja minä ruskeat. Näillä oli hyvä liikusella festivaaleilla.

Pyry: Punkin lisäksi tuli toki kuunneltua myös muuta musiikkia. Olin musiikkiopistossa ja soitin klassista musiikkia pianolla.

Sanna: Kuuntelin punkkia ja uutta aaltoa hyvin laajalla kirjolla. Kuuntelen edelleen. Musiikki oli erittäin tärkeä asia.

13. Miten suhtauduit korkea- ja populaarikulttuuriin pienlehtivuosina? Entä

politiikkaan?

Pyry: Urheilu- ja taideharrastukset veivät paljon aikaa enkä seurannut politiikkaa aktiivisesti. Luin paljon kaunokirjallisuutta ja kuuntelin klassista musiikkia, kunnes oli taas aika liftata jollekin festivaaleille.

Sanna: Minä myös luin paljon, myös elokuvia tuli katsottua. En seurannut politiikkaa.

D. Lehden tekemisen jälkeen

14. Milloin ja miksi lopetit lehden tekemisen? Seurasitko pienlehtimaailmaa vielä sen jälkeen?

En muista mikä sai lopettamaan. Ehkä vakavoituminen lukion alkaessa, tiedä häntä. Lukio alkoi ja lehden tekeminen ei tuntunut enää tarpeeksi kiinnostavalta.

15. Miten koit siirtymän hardcore-aikakauteen vuoden 1982 paikkeilla?

Ei kommenttia. Onko Sannalla?

Hardcore ei ollut oikein minunkaan juttuni.

16. Miten lehdenteko vaikutti myöhempään elämääsi (esimerkiksi ystäväpiiri, arvot, ammatti)?

Hauskaa on kuitenkin että Sanna on taas alalla, toimittajana ja tuottajana Satakunnan Viikkolehdistä. Itselläni on ollut mahdollisuus tehdä muutamia kirjallisia kokeiluja, mm imaginaarisen haastattelu edesmenneen Isabelle Eberhardtin kanssa. Olen myös kirjoittanut yhden kirjan, Käärmeensyöjä, joka on omaelämäkerrallinen matkakirja.

17. Jos jatkoit myöhemmin journalistista toimintaa, koitko pienlehtitaustan vaikuttaneen toimittajantyöhösi esimerkiksi tyylin tai työskentelytapojen kautta?

Sanna: Yritän edelleenkin olla avoin erilaisille ideoille ja uusille haasteille. Luovuus on ykkösjuuttu.